

DARUJTE ZA PROSVETNI DOM NA PREVALJAH V BLAGU ALI DENARJU!

no na Pohorju pri posestniku Romanu Ačko, kateri je hranil doma sedem jurjev kot izkupiček za vole. Napadeni in presenečeni Ačko se je branil, zato je dobil kroglo v glavo in je obležal mrtev. Po strelu sta razbojnika pijana pobegnila brez plena. Na pobegu sta pretepla krojača Julija Korbuna. Na nadaljnji poti sta napadla gonjača živine Vincenca Duha, ga ranila in nevarno poškodovala ter mu vzela 70 din. Na koncu sta srečala pri Polskavi kosce, ki so kosili na bližnjem travniku. S samokresi sta jih prislila, da so morali po vojaško vežbati, ker pa se je Martin Fideršek upri ter ni hotel ubogati komande, je Pintarič ustrelil vanj ter ga je zadel v glavo in nevarno ranil.

Po več zločinah pustolovščinah je bil Pintarič v Rodošekovem vinotoču na Ptujski gori po hudem boju prijet, Koder pa je v splošni zmedji pobegnil in se je zataknel na Kranjsko. Tolovaj je oropal Franciško Mirt v Ralanji vasi, v Dobrnjicah je zagrešil kar dve razbojništvi, v Sušici je oropal posestnika Eržena, v Mirni pa je vlomil v graščino Franca Bulca. Velik plen mu je vrgel vlom v trgovino Ivana Bregerja v Sv. Lovrencu. Odnesel mu je blaga za 20.000 din. Blago je skrnil na kozolcu Franca Ostanka, ko pa je čez nekaj dni prišel po plen, so ga Ostankovi hoteli prijeti. Koder pa je streljal ter je zadel Ivana Ostanka v trebuh. Prestrelil mu je jetra in ledvice ter ga smrtonovarno ranil. Nato je oropal posestnika Janežiča v Zg. Jesenicah, poskusil je vlomiti v župnišče v Catežu in v župnišče na Primskovem. V nekem vinotoču na Primskovem so domači fantje poklecali orožnike, kateri so Kodra po dvamesečnem strahovanju Dolenjske aretirali in predali na odgovor v Maribor.

Obsodba

Dne 31. marca razglašena sodba se glasi: Glavna krivca Koder in Pintarič se obsodita na došmrtno ječo. Od pajsadije so bili obsojeni: Martin Majeršič na 2 leti in 2 meseca težke ječe ter po prestani kazni na triletno prisilno delo. Ludovik Kelc bo radi mladoletnosti oddan v popeljševalnico. Jakob Juhart na 3 leta strogega zapora in na 3 leta prisilnega dela. Rudolf Maglica na 4 mesece zapora. Edvin Koder na 4 mesece zapora in prav tako Martin Maglica. Ostalim je bila prisojena manjša zaporna in denarna kazen. Trije obtoženi so bili oproščeni. Karel Rap je bil obsojen na šest mesecev strogega zapora. Staknill so ga med poslušalci in takoj obsodili.

Pintarič s je pritožil radi previsoke kazni in zahteval, naj ga rajši obsodijo na večala kakor na došmrtno ječo.

Priloge za olimpijske igre v Helsinkih

Finska prestolnica Helsinki in finska država sta dali za izvedbo prihodnje olimpijade na razpolago 300 milijonov finskih mark, in sicer mesto 100, država pa 200 milijonov. Na ta način bo mogoče v polni meri izvršiti vse velikopotezne načrte s to olimpijado. Med drugim bodo olimpijski stadion povečali na 63.000 prostorov, zgradili bodo plavalni bazen in kolesarsko dirkališče ter vse mogoče druge naprave. Tako bodo uresničili tudi načrte za zgradbo velikega olimpijskega hotela, ki bo imel devet nadstropij. Prvotno so mislili na enajst nadstropij. Kar tiče vstopnic, upajo, da bodo v februarju tako daleč, da bodo mogli razposlati kvote, ki odpadejo na poedine države.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. »Prekmurski teden« bo za vse Prekmurje velikega pomena. Kajti seznanil bo ostale dele naše države z vsemi gospodarskimi, kulturnimi in drugimi pridobitvami v poprevratni dobi. Poleg ostalega bo izšel tudi poseben zbornik. Na razstavi bodo sodelovali tudi lovci. — Prejšnjo sredo se je zaključil gospodinjiski tečaj, katerega se je udeleževalo 24 deklet. — Prosvetno ministrstvo je dovolilo, da se državna realna gimnazija v Soboti preimenuje v gimnazijo »kneza Koclja«.

Murska Sobota. Naš glavni trg je vsak dan napolnjen z več sto delavci, ki pred borzo dela čakajo, da bodo vzeti na sezonsko delo. Vršijo se velike borbe za »kontrakte«, kajti večina bi jih rada bila za voditelje delavcev. Prvi transport bo že v nekaj dneh zapustil rodni krov ter odšel v tujino.

Turnišče. 25. marca se je v osrednji gostilni vršil vojaški razpored. Ko je bil končan, je med nekaterimi zavladalo pravo bojno razpoloženje. V precej opitem stanju so začeli s pretepom na dvorišču neke gostilne, na kar so odšli na cesto. Pri pretepu niso izbirali sredstev, s katerimi so skušali nasprotnika ukrotiti. Take razgrajče bi bilo treba v svarilo občutno kaznovati, da bi nastal mir. — 30. marca je bil živinski sejem. Prignane je bilo mnogo živine in tudi ljudi je bilo dovolj, a živina ni imela prave cene.

Radmožanci. Marsikdo si zaželi, da bi poceni prišel do potrebnega lesa. Tako je tudi pri nas neki možakar sekal drevje v dobrovniškem gozdu ter iz istega delal kolje za vinograd. Toda ni imel sreče. Prijeli so ga orožniki. Sedaj bo to kolje precej več stalo kot če bi ga kupil.

Kobilje. Prejšnji petek zvečer je nenadoma začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika in kolarja Vogrinca. Ker se je požar naglo širil, niso mogli rešiti vse živine in je zgorelo eno tele, svinje in vse kokoši. Agilnim gasilcem se je posrečilo ogenj omejiti. Vzrok požara je neznan. Pravijo, da ga je zanetila zlobna roka, ker ta večer pri hiši niti kurili niso.

Domanjševci. V zgodnjih večernih urah minulega tedna se je pojavil ogenj na gospodarskem



Oglas reg. pod S. br. 5839 I. III. 1939.

posloppu posestnika Šanca Eleka ter mu je do tal vpepelil živinski hlev, šupo, v kateri se je nahajalo okrog 15 m sena in 8 m slame, ter vse gospodarsko in poljsko orodje. Škoda znaša nad 15.000 din, ki je deloma krita z zavarovalnico.

Vučja gomila. V sredo, 23. marca, je bil posestnik Džuban Franc sam doma. Ko je opravil pri živini in ostale gospodarske posle, se je podal k počitku. Malo pred enajsto pa ga zbudi neko čudno brnenje. Misleč, da nekje v bližini vozi avto, temu v začetku ni posvečal posebne pozornosti. Toda ko temu le ni hotelo biti konca, je pogledal skozi okno. Nudil se mu je strašen prizor: vse njegovo gospodarsko poslopje je bilo v ognju. Požar se je razširil tudi na kakih 15 m oddaljeno stanovanjsko poslopje, kateremu je zgo-

V mrežah greha

13

Kazimir je vstal in vzkipeł:

»Nikdar ne boš žena tega fantalina!«

Nina je potegnila iz žepa pismo, ki ji ga je bil pisal Štefan, ker se zaradi njegove zadržanosti tri dni nista videla.

»Čitajte!« ga je izročila Kazimiru.

Kazimir je čital:

Draga Nina!

Zdi se mi, da te že pol večnosti nisem videl. Glede nove službe je vse v redu. Denar bom štedil in potem bom otvoril veliko gostilno, pred katero se bo morala Kazimirova luknja skriti. Samo to bo hudo, da bom mogel le ob nedeljah k Tebi. Upam pa, da bo tega kmalu konec in tedaj bo sreča tem večja. Ko bom imel svojo gostilno, se bova poročila. Potem bomo vsi stanovali v lepi hiši. Tvoja in moja mati bosta poleg brezskrbno živeli. In tudi Ti boš imela mir. Tudi to bo mogoče, da bo Kazimir zaradi konkurence moral zapreti svojo točilnico...

Ljuba, mala Nina, v soboto Te bom videl. Oh, kako se veselim! Veš, da Te neizmerno ljubim in sem samo tedaj srečen, ko sem pri Tebi.

Tvoj Štefan.

Kazimir je zmečkal pismo in ga vrgel po tleh. Divje je pogledal Nino in zahropel:

»Zakaj si mi pokazala to pismo?« je divje zavpil. »Razkačiti me hočeš? Ali želiš, da bi ubil Štefana in prišel na vislice? Mislim, da bi bila tega vesela, ker ti ni niti zanj niti zame. Ti hočeš, da bi se ti vsakdo klanjal, ti se pa razen sebe za nikogar ne zmeniš. Sama sebičnost, nečimrnost te je. Ali na to še nisi pomislila, da bi v jezi tudi tebe mogel ubiti? No, ne boj se! Take neumnosti ne bom storil. Pač pa bom naredil nekaj hujšega... Ha, ha, ha! Prebledela si. Ali hočeš vedeti, na kaj mislim? Ti si morda mislila, da sem jaz tako nor, da ne vem, kaj se je godilo in se godi okrog mene. Kaj misliš, kje sem bil in kaj sem delal v tem času, ko si se ti potepala s prejšnjimi svojimi prijatelji in tem mlečnozobežem?«

Njegov glas je bil ironičen. Nini se je zdelo, da jo je zadela puščica. Prebledela je.

Kazimir je to opazil in škodoželjno nadaljeval: »Lepe stvari bi prišle na dan, če bi jaz odprl usta. O, Kazimir je dosti videl in slišal, ko je zvrta, lepa Nina mislila, da čepi v svoji točilnici in se briga samo za svoj obrat.«

Če bi si mogli zamisliti bolj hudoben izraz, kakor je odseval s Kazimirovega obraza, potem bi to bila jeza, ki je spasila Ninin obraz.

»Podli ogleduh, zahrbtni pes!« je zavpila. »Ubijem vas... ubijem! Prej ko vi mene!«

»O, ne stori tega!« se je smejal Kazimir. »Tako delo ni za tako nežno, lepo damo.«

Dekletova naraščajoča jeza je hladila njegov srd. Položaj ga je zabaval.

relo ostrejšje, ker so ostalo rešili gasilci. Džuban trpi nad 15.000 din škode, ki je le deloma krita z zavarovalnino.

Kančevci. Zelo zanimivo je dejstvo, da je pri nas gorelo že štirikrat. Požari se tudi v naši okolici stalno ponavljajo. To dejstvo človeku nehote vsiljuje misel, da je na delu neka zlobna roka, zato iskreno želimo, da bi čimprej prišla v roke pravici. Pred dnevi je do tal pogorela hiša posestnika Rituper Aleksandra. Ker je bila koča v slabem stanju, znaša škoda le okrog 2500 din. S tem požarom v zvezi aretirano osebo so že predali sodišču.

Lipovci. Pri nas se je zopet oglasila nesreča. Posestnik Šinkovec Ivan je padel pod voz, ki mu



je zdrobil na levi strani prsni koš. Zdravi se v soboški bolnišnici.

Vsem naročnikom in čitateljem »Slov. gospodarja v Prekmurju želi vesele in blagoslovljene velikonočne praznike — dopisnik

Zagonečen dvojni roparski umor

Savinjsko dolino je grozno dirnil dvojni roparski umor, ki je bil zagrešen v vasi Sešče pri Sv. Pavlu pri Preboldu na domu 70 letnega Franca in 78 letne Julijane Janše.

Omenjena pridna ter štedljiva zakonca sta prišla s štirimi otroci in z lepimi prihranki leta 1907 iz Amerike. Gospodar in mizar Franc je kupil posestvo ob potoku Hulja v Seščah, ki se iz teka kmalu za hišo v Savinjo. Oče si je uredil s sinoma lepo mizarstvo delavnico na domu. Sin Jože se je poročil v št. Pavel, doma je ostal starejši sin Miha, ki hodi v šentpavelsko tekstilno tovarno.

Janšetova sta veljala za petična ter dobra človeka. Prihranke sta imela v hranilnici, doma pod vzglavjem pa po izpovedi sina Mihe le 3700 din.

V noči 27. marca je bil izvršen na mirno počivajoča stara roparski napad. Morilec ali morilci so vdrli najprej skozi okno na zadnji strani hiše in prišli v svinjsko kuhinjo, od koder pa niso mogli v hišo. Zato so zlezli spet na prosto in vlomili skozi drugo okno v kuhinjo, od tod pa v sobo, kjer so speča starčka grozovito razmesarili. Žena in mož sta dobila po dva vbodljaja z nožem v vrat in pet udarcev s kladivom po glavi.

Osmrtnice, žalne podobice, žalna pisma v Tiskarni sv. Cirila — Maribor, Ptuj

»Ne boj se, ne bom te ubil. Druge namene imam. Ali hočeš vedeti, kakšne?«

Nina je molčala. Njene oči so žarele od onemogle jeze.

»Nina,« je nadaljeval, »kaj bi rekla mati in kaj bi rekli učenci in kaj bi rekde matere teh učencev, če bi vedeli, da lepa, nedolžna Nina graje vredno živi?«

Nina je zasikala. Nato je zaprla kuhinjska vrata, ki so bila samo priprta, in zavpila:

»Ni res! Kdo ve povedati o meni kaj slabega?«

Kazimir se je smehljaj. Ko je utihnila, je mirno nadaljeval:

»Pri vsem je najbolj zanimivo to, da ta bedasti Štefan misli, da je on edini ljubljenec lepe Nine. Toda kaj bi bilo, če bi vedel, da si ti medtem tudi s Stanislavom pohajkovala? Najmanj trikrat v tem poletju. Kaj rečeš k temu?«

Nina je dušila jezo, ker je uvidela, da je s svojo razburjenostjo nudila Kazimiru dobro orožje.

»Ko sem hodila s Stanislavom, nisem storila nič hudega!«

On je skomizgnil z rameni.

»Morda ne. Toda vprašanje je, ali bo Štefan to verjel.«

Nina je osuplo pogledala.

»Kaj hočete storiti?« je vprašala z drhtečim glasom in je zaihtela.

Kazimir je ostal trd. Nadaljeval je:

Umorjena starca je odkril drugo jutro sin Miha in je poklical orožnike. Sodna komisija je našla okrvavljeni kladivi, s katerima so bili prizadjeni žrtvama smrtonosni udarci. Na enem so se še držali stankini lasje. Ročaj drugega kladiva, s katerim je bil ubit starček, je ležal pod posteljo.

Hiša stoji precej na samem in ob njej je mlin, skozi katerega šumi potok Hulja, ki se 40 m stran izliva v Savinjo, preko katere so verjetno pobegnili morilci, da zabrišejo vsako sled, za seboj.

Ljudje so mnenja, da je morilec kje iz bližine, na kar kaže dejstvo, da je ubil oba bolelna starca, in celo 78 letno žensko, ki je hodila ob berglah. Če bi bil tujec, bi se mu ne bilo bati, da bi ga bila stara zakonca prepoznala in bi jima bil lahko samo z grožnjo odnesel denar ter zginil v noč brez tako groznega krvavega dejanja.

Naši rajni

Sv. Rupert v Slov. goricah. Dne 25. marca smo spremili k večnemu počitku našo preljubo, nad vse dobro mater, babico ter krušno mater Terezijo Murko v Selcih, staro 78 let. Pokojnica je bila vzor prave krščanske žene in matere. Njeno življenje ni bilo posejano z rožicami. Bila je že več let vdova. Ostalo ji je ob smrti moža več

nepreskrbljenih otrok, katere je z ljubeznijo vzgojila v prave krščanske moše in žene. Poleg številnih svojih otrok je kot krušna mati vzgojila tudi vsem tujega otroka s pravo materinsko ljubeznijo, za kar ji gre še posebna zahvala. Bila je več let naročnica »Slov. gospodarja«, v hiši pa niso manjkali tudi drugi katoliški listi. Njena edina želja je bila umreti na kak praznik. Ljubi Bog jo je uslišal. Pokopali smo jo na lepi Marijin praznik. Poleg sorodnikov se je udeležilo pogreba prav veliko število znancev in prijateljev iz domače in sosednjih župnij. Zlata mati, naj Vam sveti večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Št. Janž na Dravskem polju. Kljub temu, da je nastopila že pomlad, imamo mrličev izredno veliko. Dne 27. marca smo pokopali Lešnik Jakoba iz Prepal, dne 28. marca Čelofiga Simona, dne 30. marca pa Koser Antonijo. Bog jim bodi milostljiv — žalujočim pa naše sožalje!

Slatina Radenci. Umrla je v 61. letu starosti posestnica Neža Regoršček, žena kovaškega mojstra. Rajna je bila dobra gospodinja. V nje no hišo zahaja že dolga leta priljubljeni »Slov. gospodar«, katerega je komaj pričakovala. Za vsa dobra dela, ki jih je opravljala na tem svetu, naj ji bo Bog obilen plačnik in milosten sodnik! Žalujočim naše sožalje!

Sv. Jurij ob juž. žel. 29. marca smo pokopali posestnika in kolarja Franca Jagra iz Repnega. Že dolgo je trpel na srčni hibi, dokler ji ni podlegel v 57. letu starosti. Rajni je bil zgled skrbnega družinskega očeta. Dal je kljub pičlim sredstvom študirati tri sinove. Najstarejši France je kaplan v št. Ilju pod Turjakom, drugi je diplomiran jurist, najmlajši pa sedmošolec v Celju. Jože je prevzel dom, edina hčerka Pepca pa je že usmiljenka. — Počivaj v miru! Hudo preizkušeni družini naše sožalje!

Pri ženah, ki več let trpe na težki stolici, deluje vsakdanja uporaba naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite zjutraj in zvečer po četrtinki kozarca, zelo uspešno. Tudi bolj občutljive pacientke rade jemljejo »Franz-Josefovo« vodo, ker se že v kratki dobi pokaže zelo prijeten učinek. Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Katoliška cerkev v Angliji raste

»Catholic Directory« za leto 1939 je objavil številčne podatke o stanju katoliškega življenja v Angliji in v Walesu. Po teh podatkih je sedaj v Angliji katoličanov 2.375.196, kar je 13.692 več kot lani. Večina katolikov je pristojna v škofijo Liverpool. Po vseh katoliških cerkvah v Angliji je bilo preteklo leto 65.989 krstov in 28.569 porok. Župnim uradom je bilo prijavljenih 10.691 konverzij ali izpreobrnitev iz brezverstva, odnosno anglikanske cerkve v katoliško Cerkev. Število katoliških soš se je pomnožilo za 22 in jih je danes v Angliji 1453. Število učencev pa je v minulnem letu kljub temu padlo od 390.373 na 386 tisoč 755.

»Po vsem tem, kar se je zgodilo, bi si moral izbiti iz glave misel na ženitev s teboj. Več ponosa in časti bi moral imeti. Toda tvoja krivda je, če tega dvojega nimam. Kakor druge, si tudi mene oropala ponosa in čistiljivosti. Tako si mi zastropila misli, da ne morem živeti brez tebe. Za ženo te bom vzela, ker te moram imeti. Če ne postaneš moja, se bom spustil v neizprosno borbo.«

Nina je jokala.

»Če pa ne moreš postati moja,« je trdo nadaljeval, »te tudi drug ne bo dobil. Materi, Kmicicu, vsakemu bom povedal, kdo in kaka si, in potem te nihče ne bo maral. Potem boš rada prišla k meni in me prosila, naj te sprejemem. En teden časa ti dam za premislek. Med tem časom bom molčal.«

Vzel je klobuk in odšel.

Nina je zaslišala žvenket posode in se spomnila, da je mati v kuhinji. Ni si želela, da bi jo sedaj videla. Šla je v nadstropje. Umila se je in si uredila lase. Nato je začela postiljati. To delo je običajno že zjutraj končala, toda ob sobotah je dopoldne poučevala. Z mrzlično naglico je šla od sobe do sobe in si s tresočim glasom pela.

Čez kakih pet minut je prišla do Kazimirove postelje. Te postelje ni nikdar rada postiljala. Zdelo se ji je, da jo postelja opozarja na to, da je ona nekaka Kazimirova služkinja, ki mu mora streči. Sedaj jo je postelja še posebej jezila, kakor da bi bila odgovorna za prejšnji Kazimirov nastop. Ko jo je postlala in pokrila, jo je ježno stresla.

(Dalje sledi)

relo ostrejšje, ker so ostalo rešili gasilci. Džuban trpi nad 15.000 din škode, ki je le deloma krita z zavarovalnino.

Kančevci. Zelo zanimivo je dejstvo, da je pri nas gorelo že štirikrat. Požari se tudi v naši okolici stalno ponavljajo. To dejstvo človeku nehote vsiljuje misel, da je na delu neka zlobna roka, zato iskreno želimo, da bi čimprej prišla v roke pravici. Pred dnevi je do tal pogorela hiša posestnika Rituper Aleksandra. Ker je bila koča v slabem stanju, znaša škoda le okrog 2500 din. S tem požarom v zvezi aretirano osebo so že predali sodišču.

Lipovci. Pri nas se je zopet oglasila nesreča. Posestnik Šinkovec Ivan je padel pod voz, ki mu



je zdrobil na levi strani prsni koš. Zdravi se v soboški bolnišnici.

Vsem naročnikom in čitateljem »Slov. gospodarja v Prekmurju želi vesele in blagoslovljene velikonočne praznike — dopisnik

Zagonečen dvojni roparski umor

Savinjsko dolino je grozno dirnil dvojni roparski umor, ki je bil zagrešen v vasi Sešče pri Sv. Pavlu pri Preboldu na domu 70 letnega Franca in 78 letne Julijane Janše.

Omenjena pridna ter štedljiva zakonca sta prišla s štirimi otroci in z lepimi prihranki leta 1907 iz Amerike. Gospodar in mizar Franc je kupil posestvo ob potoku Hulja v Seščah, ki se iz teka kmalu za hišo v Savinjo. Oče si je uredil s sinoma lepo mizarstvo delavnico na domu. Sin Jože se je poročil v št. Pavel, doma je ostal starejši sin Miha, ki hodi v šentpavelsko tekstilno tovarno.

Janšetova sta veljala za petična ter dobra človeka. Prihranke sta imela v hranilnici, doma pod vzglavjem pa po izpovedi sina Mihe le 3700 din.

V noči 27. marca je bil izvršen na mirno počivajoča starca roparski napad. Morilec ali morilci so vdrli najprej skozi okno na zadnji strani hiše in prišli v svinjsko kuhinjo, od koder pa niso mogli v hišo. Zato so zlezli spet na prosto in vlomili skozi drugo okno v kuhinjo, od tod pa v sobo, kjer so speča starčka grozovito razmesarili. Žena in mož sta dobila po dva vbodljaja z nožem v vrat in pet udarcev s kladivom po glavi.

Osmrtnice, žalne podobice, žalna pisma v Tiskarni sv. Cirila — Maribor, Ptuj

»Ne boj se, ne bom te ubil. Druge namene imam. Ali hočeš vedeti, kakšne?«

Nina je molčala. Njene oči so žarele od onemogle jeze.

»Nina,« je nadaljeval, »kaj bi rekla mati in kaj bi rekli učenci in kaj bi rekde matere teh učencev, če bi vedeli, da lepa, nedolžna Nina graje vredno živi?«

Nina je zasikala. Nato je zaprla kuhinjska vrata, ki so bila samo priprta, in zavpila:

»Ni res! Kdo ve povedati o meni kaj slabega?«

Kazimir se je smehljaj. Ko je utihnila, je mirno nadaljeval:

»Pri vsem je najbolj zanimivo to, da ta bedasti Štefan misli, da je on edini ljubljenec lepe Nine. Toda kaj bi bilo, če bi vedel, da si ti medtem tudi s Stanislavom pohajkovala? Najmanj trikrat v tem poletju. Kaj rečeš k temu?«

Nina je dušila jezo, ker je uvidela, da je s svojo razburjenostjo nudila Kazimiru dobro orožje.

»Ko sem hodila s Stanislavom, nisem storila nič hudega!«

On je skomizgnil z rameni.

»Morda ne. Toda vprašanje je, ali bo Štefan to verjel.«

Nina je osuplo pogledala.

»Kaj hočete storiti?« je vprašala z drhtečim glasom in je zaihtela.

Kazimir je ostal trd. Nadaljeval je:

Umorjena starca je odkril drugo jutro sin Miha in je poklical orožnike. Sodna komisija je našla okrvavljeni kladivi, s katerima so bili prizadjeni žrtvama smrtonosni udarci. Na enem so se še držali stankini lasje. Ročaj drugega kladiva, s katerim je bil ubit starček, je ležal pod posteljo.

Hiša stoji precej na samem in ob njej je mlin, skozi katerega šumi potok Hulja, ki se 40 m stran izliva v Savinjo, preko katere so verjetno pobegnili morilci, da zabrišejo vsako sled za seboj.

Ljudje so mnenja, da je morilec kje iz bližine, na kar kaže dejstvo, da je ubil oba bolelna starca, in celo 78 letno žensko, ki je hodila ob berglah. Če bi bil tujec, bi se mu ne bilo bati, da bi ga bila stara zakonca prepoznala in bi jima bil lahko samo z grožnjo odnesel denar ter zginil v noč brez tako groznega krvavega dejanja.

Naši rajni

Sv. Rupert v Slov. goricah. Dne 25. marca smo spremili k večnemu počitku našo preljubo, nad vse dobro mater, babico ter krušno mater Terezijo Murko v Selcih, staro 78 let. Pokojnica je bila vzor prave krščanske žene in matere. Njeno življenje ni bilo posejano z rožicami. Bila je že več let vdova. Ostalo ji je ob smrti moža več

nepreskrbljenih otrok, katere je z ljubeznijo vzgojila v prave krščanske moške in žene. Poleg številnih svojih otrok je kot krušna mati vzgojila tudi vsem tujega otroka s pravo materinsko ljubeznijo, za kar ji gre še posebna zahvala. Bila je več let naročnica »Slov. gospodarja«, v hiši pa niso manjkali tudi drugi katoliški listi. Njena edina želja je bila umreti na kak praznik. Ljubi Bog jo je uslišal. Pokopali smo jo na lepi Marijin praznik. Poleg sorodnikov se je udeležilo pogreba prav veliko število znancev in prijateljev iz domače in sosednjih župnij. Zlata mati, naj Vam sveti večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Št. Janž na Dravskem polju. Kljub temu, da je nastopila že pomlad, imamo mrličev izredno veliko. Dne 27. marca smo pokopali Lešnik Jakoba iz Prepal, dne 28. marca Čelofiga Simona, dne 30. marca pa Koser Antonijo. Bog jim bodi milostljiv — žalujočim pa naše sožalje!

Slatina Radenci. Umrla je v 61. letu starosti posestnica Neža Regoršček, žena kovaškega mojstra. Rajna je bila dobra gospodinja. V njeno hišo zahaja že dolga leta priljubljeni »Slov. gospodar«, katerega je komaj pričakovala. Za vsa dobra dela, ki jih je opravljala na tem svetu, naj ji bo Bog obilen plačnik in milosten sodnik! Žalujočim naše sožalje!

Sv. Jurij ob juž. žel. 29. marca smo pokopali posestnika in kolarja Franca Jagra iz Repnega. Že dolgo je trpel na srčni hibi, dokler ji ni podlegel v 57. letu starosti. Rajni je bil zgled skrbnega družinskega očeta. Dal je kljub pičlim sredstvom študirati tri sinove. Najstarejši France je kaplan v št. Ilju pod Turjakom, drugi je diplomiran jurist, najmlajši pa sedmošolec v Celju. Jože je prevzel dom, edina hčerka Pepca pa je že usmiljenka. — Počivaj v miru! Hudo preizkušeni družini naše sožalje!

Pri ženah, ki več let trpe na težki stolec, deluje vsakdanja uporaba naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite zjutraj in zvečer po četrtinki kozarca, zelo uspešno. Tudi bolj občutljive pacientke rade jemljejo »Franz-Josefovo« vodo, ker se že v kratki dobi pokaže zelo prijeten učinek. Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Katoliška cerkev v Angliji raste

»Catholic Directory« za leto 1939 je objavil številčne podatke o stanju katoliškega življenja v Angliji in v Walesu. Po teh podatkih je sedaj v Angliji katoličanov 2.375.196, kar je 13.692 več kot lani. Večina katolikov je pristojna v škofijo Liverpool. Po vseh katoliških cerkvah v Angliji je bilo preteklo leto 65.989 krstov in 28.569 porok. Župnim uradom je bilo prijavljenih 10.691 konverzij ali izpreobrnitev iz brezverstva, odnosno anglikanske cerkve v katoliško Cerkev. Število katoliških soš se je pomnožilo za 22 in jih je danes v Angliji 1453. Število učencev pa je v minulnem letu kljub temu padlo od 390.373 na 386 tisoč 755.

»Po vsem tem, kar se je zgodilo, bi si moral izbiti iz glave misel na ženitev s teboj. Več ponosa in časti bi moral imeti. Toda tvoja krivda je, če tega dvojega nimam. Kakor druge, si tudi mene oropala ponosa in čistiljivosti. Tako si mi zastropila misli, da ne morem živeti brez tebe. Za ženo te bom vzela, ker te moram imeti. Če ne postaneš moja, se bom spustil v neizprosno borbo.«

Nina je jokala.

»Če pa ne moreš postati moja,« je trdo nadaljeval, »te tudi drug ne bo dobil. Materi, Kmicicu, vsakemu bom povedal, kdo in kaka si, in potem te nihče ne bo maral. Potem boš rada prišla k meni in me prosila, naj te sprejemem. En teden časa ti dam za premislek. Med tem časom bom molčal.«

Vzel je klobuk in odšel.

Nina je zaslišala žvenket posode in se spomnila, da je mati v kuhinji. Ni si želela, da bi jo sedaj videla. Šla je v nadstropje. Umila se je in si uredila lase. Nato je začela postiljati. To delo je običajno že zjutraj končala, toda ob sobotah je dopoldne poučevala. Z mrzlično naglico je šla od sobe do sobe in si s tresočim glasom pela.

Čez kakih pet minut je prišla do Kazimirove postelje. Te postelje ni nikdar rada postiljala. Zdelo se ji je, da jo postelja opozarja na to, da je ona nekaka Kazimirova služkinja, ki mu mora streči. Sedaj jo je postelja še posebej jezila, kakor da bi bila odgovorna za prejšnji Kazimirov nastop. Ko jo je postlala in pokrila, jo je ježno stresla.

(Dalje sledi)